

Sygn. akt IV CSK 241/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa L. K.

przeciwko B. O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 stycznia 2018 r.

wniosku pełnomocnika powoda o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. IV CSK 241/17,

w zakresie wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2017 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt V ACa [...] i nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Najwyższy wskazał, że nie orzekł o wynagrodzeniu należnym ustanowionemu z urzędu pełnomocnikowi powoda mając na uwadze, że pełnomocnik ten, w skardze kasacyjnej domagał się przyznania mu wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi tylko w sytuacji oddalenia tej skargi, a takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło.

W piśmie procesowym z dnia 22 grudnia 2017 r. pełnomocnik powoda domagał się uzupełnienia postanowienia z dnia 9 listopada 2017 r. przez orzeczenie o należnym mu wynagrodzeniu jako pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu i wskazał, że wniosek taki zawarł w skierowanym do Sądu Najwyższego piśmie procesowym z dnia 9 października 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli przyjąć, że w postępowaniu kasacyjnym złożenie przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu wniosku o przyznanie mu wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną stronie w tym postępowaniu, podobnie jak i złożenie w takim postępowaniu wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, powinno nastąpić w skardze kasacyjnej lub w złożonej w terminie odpowiedzi na tę skargę (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2010 r., II CZ 50/10 i z dnia 30 sierpnia 2001 r., III CKN 116/01 oraz wyroki z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, Nr 9, poz. 120 i z dnia 4 września 2002 r., I CKN 926/00, "Izba Cywilna" 2003, nr 10, s. 48), to w przedstawionym stanie faktycznym wniosek pełnomocnika powoda zawarty w piśmie procesowym z dnia 9 października 2017 r., był spóźniony, a roszczenie o koszty wygasło. Jeżeli roszczenie o koszty procesu lub też

o koszty wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu, wygasło, nie ma obowiązku orzekania o nich.

Jeżeli natomiast dopuścić możliwość skutecznego zgłoszenia wniosku o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego czy też o wynagrodzenie należne pełnomocnikowi ustanowionemu z urzędu, nie tylko w skardze kasacyjnej czy też w odpowiedzi na skargę kasacyjną, ale również później, w piśmie procesowym złożonym aż do chwili rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy o skardze (również w trybie przedsądu), wówczas można byłoby przyjąć, że jest to wniosek skuteczny o tyle, o ile na złożenie takiego pisma działający za stronę jej pełnomocnik uzyskał zezwolenie (art. 207 § 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.). Brak takiego zezwolenia powoduje, że z formalnego punktu widzenia pismo procesowe nie istnieje, a tym samym wniosek o koszty/o przyznanie wynagrodzenia, nie został złożony. W rozpoznawanej sprawie zezwolenie na złożenie pisma z dnia 9 października 2017 r. nie zostało udzielone.

Uwzględniając powyższe należało orzec jak w sentencji.

aw

jw